

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Regász Mária ügyvéd által képviselt S. K. felperesnek a Dél-alföldi Regionális Államigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatal Kecskeméti Kirendeltsége - mint a Dél-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal Szopciális és Gyámhivatal Kecskeméti Kirendeltség jogutódja - alperes ellen gyámhatósági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. március 27. napján kelt 2.K.22.064/2007/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.K.22.064/2007/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes és a perben nem álló édesanyja kapcsolatából 2001. július 23. napján leánygyermek született. A gyermeket anyja életmódja miatt 2006. június 28. napja óta a rendőrkapitányság vezetője a gyermeket - a gyámhatóságot erről értesítve - ideiglenes hatállyal az anyai nagyszülőnél helyezte el, mert többnyire megelőzőleg is az anyai nagyanyja gondozta a gyermeket. A szülők közti gyermek elhelyezése iránti perben a városi bíróság 2007. február 26. napján hozott 43. számú végzésével - ideiglenes intézkedéssel - a gyermeket az anyai nagyszülőnél helyezte el. A felperes kérte a gyámhatóságtól a gyermek nála való elhelyezését. Az alperes elsőfokú szerve e kérelmet elutasította, fenntartva a rendőrkapitányság határozatát, és az anyai nagyszülő személyében a gyermek részére gyámot rendelt ki. Az alperes 2007. szeptember 5. napján kelt 25-6/2007. számú határozatával részben megváltoztatta az elsőfokú határozatot, akként, hogy a rendőrség ideiglenes hatályú elhelyezése fenntartásáról szóló rendelkezést törölte. Indokolása szerint a gyermek ideiglenes elhelyezéséről nem dönthetett, mert arról a bíróság ideiglenes intézkedéssel már

határozott. Gyám kirendelésére azonban jogosult és köteles volt a hatóság.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes elsőfokú szervének új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

A megyei bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes nem volt jogosult a felperes kérelme tárgyában dönten, egyéb döntése: a gyám kirendelése jogszerű volt.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezésével a gyermek nála való ideiglenes hatályú elhelyezését kérte. Jogszabálysértésként a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény /a továbbiakban: Csjt./ 72/A. §-a /1/ bekezdésének második mondatát, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény /a továbbiakban: Gyvt./ 73. §-át, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 33. §-át, egy nemzetközi egyezményt és az Alkotmányt jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Csjt. 72/A. § /1/ bekezdése értelmében a gyermek elhelyezéséről a szülők döntenek. A szülők megegyezésének hiányában a bíróság a gyermeket annál a szülőnél helyezi el, akinél a kedvezőbb testi, értelmi és erkölcsi fejlődése biztosított. Ha a szülőnél történő elhelyezés a gyermek érdekét veszélyeztet, a bíróság a gyermeket másnál is elhelyezheti, feltéve, hogy ez a személy a nála történő elhelyezést maga is kéri. Nem vitás, hogy az ügyben a nagyszülő kérte a gyermek nála való elhelyezését. A Gyvt. 73. §-a a gyámhatóság jogait sorolja az ideiglenes hatályú, illetőleg a bíróság általi gyermekelhelyezéssel kapcsolatban. A jelen ügyben nem került sor a gyámhatóság részéről a gyermek elhelyezésére, mert arra vonatkozóan a bíróság ideiglenes intézkedést hozott. A Ket. 19. § /5/ bekezdése értelmében, ha a bíróság valamely ügyben a hatáskörét vagy annak hiányát állapította meg, vagy az ügy érdemében határozott, ez a döntés az eljáró hatóságra kötelező. Nem vitatható, hogy a jelen ügyben a bíróság a gyermek elhelyezésével kapcsolatban hatáskörét megállapította, ebben az ügyben végleges döntést még nem hozott, ezért az alperes nem volt jogosult a Gyvt. 73. § /2/ bekezdése alkalmazására.

Ami a felülvizsgálati kérelem Ket. 33. §-ának az eljárási határidőkre vonatkozó előadást illeti, megállapítható, hogy az

alperes határozatának meghozatalakor olyan súlyos késedelmet, eljárási szabálysértést nem követett el, ami az ügy érdemére kihatott volna. Ennél fogva a felülvizsgálati kérelem - erre hivatkozással is - alaptalan a Pp. 275. § /3/ bekezdésében foglaltakra figyelemmel.

Összességében helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy az alperes határozata jogszabályt nem sértett, ezért a Legfelsőbb sBíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróságnak az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 33. § /2/ bekezdésének 6. pontja értelmében illetékmentes perben az illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költsége nem merült fel, ezért a költségek viseléséről sem rendelkezett a Legfelsőbb Bíróság.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 328. §-a és a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéről szóló 318/2008./XII.23./ Korm. rendelet 1. § /2/ bekezdésének g/ pontja és a 15. §-a alapján tüntette fel az alperes jogutódját a határozat fejrészeiben.

Budapest, 2009. március 24.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Darák Péter sk. bíró